

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 15 0 У 002499 16 Увп
Бања Лука, 10.5.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу судија овог суда Смиљане Мрше предсједника вијећа, Страхиње Ђурковића и Едине Чупељић чланова вијећа, уз учешће Дијане Јаћимовић као записничара, у управном спору по тужби М. С. из Н. (у даљем тексту: тужилац), против закључка број 9312077167 од 27.3.2015. године, туженог Фонда за ..., у предмету поновног одређивања инвалидске пензије, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Требињу број 15 0 У 002499 15 У од 20.11.2015. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 10.5.2018. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба против закључка туженог број горњи од 27.3.2015. године, којим је прекинут поступак одлучивања по жалби тужиоца изјављеној против рјешења Фонда ... број горњи од 12.02.2015. године док се не одлучи о валидности медицинске документације, а без чијег рјешавања се не може ријешити ова управна ствар. Тим првостепеним рјешењем одбијен је захтјев тужиоца за поновно одређивање инвалидске пензије.

Одбијање тужбе је образложено разлозима да је тужени правилно прекинуо поступак одлучивања по жалби тужиоца изјављеној против рјешења Фонда ... од 12.02.2015. године, док се у кривичном поступку не ријешити питање ваљаности медицинске документације коју је тужилац приложио уз захтјев, јер без рјешавања тог питања, које представља претходно питање, у смислу члана 132. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“ број 13/02, 87/07 и 50/10, у даљем тексту: ЗОУП), не може се одлучити о праву тужиоца на инвалидску пензију.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужилац оспорава њену законитост због повреде правила поступка. Истиче да је у овом спору заступан по пуномоћнику Б. С., адвокату из П. који је добио сагласност Министарства ... број ... од 8.6.2015. године и да се на њега не односи нови Закон о адвокатури РС, али ако Врховни суд заузме супротан став да овај захтјев сматра захтјевом тужиоца који је и потписао захтјев. Додаје да је првостепени орган туженог, као и тужени починио повреде поступка, а које је покушао да санира нижестепени суд, па је и он починио повреде поступка, јер је прихватио образложење

из оспореног акта да су постојали услови за прекид поступка; да није спорно да је тужилац остварио право на инвалидску пензију на законит начин при чему прилаже бројну медицинску документацију; да је по жалби тужиоца првостепено рјешење требало бити поништено, јер је медицинска документација коју је издала .. болница ... валидна с обзиром да је тужилац тамо одлазио на лијечење у пратњи супруге и рођака; да тужени није могао по жалби тужиоца прекинути поступак, већ је требао поништити првостепено рјешење, па да првостепени орган прекине поступак, због чега је поступајући на овај начин починио повреду поступка; да позивање првостепеног органа и туженог на постојање кривичног дјела није основано, јер у односу на тужиоца не постоји никакво кривично дјело, а да и постоји, наступила је застара, што су управни органи требали утврдити, а на коју чињеницу управни органи пазе по службеној дужности, јер је одредбом члана 238. став 2. ЗОУП прописано да обустава кривичног поступка због застарјелости искључује могућност понављања управног поступка; да је наступила застара понављања управног поступка у смислу одредбе члана 234. тачка 1. у вези става 2. ЗОУП; да је првостепени орган располагао свом медицинском документацијом на основу које је тужилац 2005. године и остварио право за инвалидску пензију; да тужиоцу никада није достављен налаз и мишљење органа вјештачења у првом степену ... од 15.7.2015. године, а на који се позива првостепено рјешење, па се тужилац на тај налаз и мишљење није могао изјаснити. Предлаже да се захтјев уважи, побијана пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Тужени у одговору на захтјев истиче да нису повријеђене одредбе Закона о ПИО нити правила поступка, те да остаје код навода из образложења оспореног акта и предлаже да се захтјев одбије као неоснован.

Размотривши захтјев, побијану пресуду, одговор на захтјев, списе предмета управног поступка и управног спора, на основу одредбе члана 39. Закона о управном спору („Сл. гласник РС“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту ЗУС), овај суд је одлучио као у изреци пресуде из следећих разлога:

Из података списка произлази да је тужилац првостепеним рјешењем од 20.01.2006. године остварио право на инвалидску пензију почев од 22.12.2005. године у износу од 412,43 КМ, да би 29.12.2014. године поднио захтјев за поновно одређивање инвалидске пензије ради утврђивања узрочно-последничне везе између болести по основу које је утврђена инвалидност и учешћа у ВРС уз који захтјев је приложио налаз и мишљење ... болнице ... од 7.12.1995. године. Поступајући по наведеном захтјеву, првостепени орган туженог је донио рјешење број горњи од 12.02.2015. године којим је захтјев тужиоца за поновно одређивање инвалидске пензије одбио. Против наведеног рјешења тужилац је изјавио жалбу, па је тужени закључком од 27.3.2015. године прекинуо поступак одлучивања по жалби, док се не одлучи о валидности приложене медицинске документације. Побијаном пресудом је одбијена тужба и одржан на снази оспорени акт.

Прије свега, овај суд истиче да је Б. С., адвокат из П. имао сагласност Министарства ... за заступање тужиоца у овом предмету, па је могао бити исказани пуномоћник тужиоца у овом управном спору јер је наведена сагласност дата за заступање у предмету пред Окружним судом у Требињу број 15 0 У 002499 15 У. Међутим, како је тужилац лично потписао захтјев за ванредно преиспитивање побијане пресуде онда ће наведени захтјев овај суд третирати као захтјев поднијет од тужиоца лично.

На основу чињеничног утврђења произлази да је тужени обавијестио МУП, Управу ... да је уз поднијети захтјев за утврђивање узрочно-пољедичне везе узрока инвалидности са учешћем у ВРС достављена отпусна листа издата од ... болнице ... од 7.12.1995. године потписана од стране прим. др В. Ј. у који потпис и издату документацију је посумњао тужени јер наведена документација, иако датира од 7.12.1995. године, није приложена у поступку остваривања права на инвалидску пензију 2005. године, већ је приложена тек уз захтјев од децембра 2014. године, а примијећено је да се иста документација појављује још у два случаја, код М. С. и З. К., па да је тужени прекинуо поступак одлучивања по захтјеву тужиоца за поновно одређивање инвалидске пензије док се не утврди валидност издате медицинске документације, због чега се орган вјештачења у другом степену није могао изјаснити у погледу узрока инвалидности док се не одлучи о исправности достављене медицинске документације.

Одредбом члана 132. став 1. ЗОУП је прописано да уколико орган наиђе на питање без чијег се рјешења не може ријешити сама управна ствар, а то питање чини самосталну правну цјелину за чије рјешавање је надлежан суд или неки други орган (претходно питање) он може под условом из овог закона сам расправити то питање или поступак прекинути док надлежни орган то питање не ријеша, те да ће исти бити настављен када надлежни орган коначно одлучи о том питању.

С обзиром на наведено, и по оцјени овог (Врховног) суда постојали су разлози да се прекине поступак одлучивања по захтјеву тужиоца за поновно одређивање инвалидске пензије, док се од стране надлежних органа не утврди валидност достављене медицинске документације. Истина тужени је требао поводом изјављене жалбе поништити првостепено рјешење и предмет вратити првостепеном органу па да првостепени орган донесе закључак о прекиду поступка, али сама чињеница да је то учинио тужени не чини донијети акт незаконитим.

Будући да је отпусно писмо ... болнице од 7.12.1995. године тужилац приложио тек у поступку који је вођен 2015. године, а није достављен у поступку који је вођен 2005. године, заиста изазива сумњу у вјеродостојност такве документације, па је основано тужени затражио од МУП, Управе ... да проведе одређене оперативнотехничке радње и утврди да ли се ради о вјеродостојној или пак фалсификованој документацији.

У спису туженог органа затиче се преписка између Фонда ... и помоћника директора Клинике за ..., па је од стране наведене болнице везано за отпусне листе М. С. (тужиоца), М. С. и З. К. утврђено да се бројеви историје болести, наведени на њиховим отпусним листама у евиденцији болнице, односе на друге пацијенте, односно да су бројеви историје болести који су назначени на њиховим отпусним листама лажни и да је, прегледом евиденције боравка пацијената, утврђено да је у њиховој болници евидентирано лијечење из 1988. године С. (С.) М. са адресом ..., па је закључено да лица, за која су тражени подаци о лијечењу, не постоје под наведеним историјама болести, нити су у наведеним временским периодима били пацијенти болнице.

Да је правилно прекинут поступак одлучивања по жалби док се не провјери валидност медицинске документације приложене уз захтјев произлази и из чињенице да је, након тога, тужени извршио ванредну контролу медицинске документације

тужиоца на основу које му је утврђена инвалидност и том приликом сачинио налаз и мишљење број ... од 22.5.2015. године којим је утврђено да инвалидност код тужиоца не постоји, па је након тога орган вјештачења у првом степену налазом, оцјеном и мишљењем број ... од 15.7.2015. године утврдио да код тужиоца инвалидност не постоји, након чега је првостепени орган туженог донио рјешење број горњи од 20.7.2015. године којим је утврдио престанак права на инвалидску пензију тужиоцу са даном 20.7.2015. године. Наведено рјешење је потврђено рјешењем туженог од 25.01.2016. године.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да у побијаној пресуди нису остварени разлози њене незаконитости из одредбе члана 35. став 2. ЗУС, па се отуда захтјев тужиоца, на основу члана 40. став 1. тог закона, одбија као неоснован.

Записничар
Дијана Јаћимовић

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић